

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Høringssvar over udkast til lov om ændring af lov om forurennet jord (udmøntning af kommunalreformen)

Den 22. december 2004

Jnr 10.06.08 G01
Sagsid 000147097

Miljøstyrelsen har i brev af 1. december 2004 sendt forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord (udmøntning af kommunalreformen) i høring.

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Indledningsvis skal det bemærkes, at ønsket i Udmøntningsaftalen om, at der på miljøområdet gennemføres en forenkling af arbejdsdelingen mellem myndighederne, og det nærværende udkasts formål om, at det er kommunerne, som skal varetage de mere direkte borgerrettede opgaver og dermed skal være hovedindgangen til den offentlige sektor for borgere og virksomheder, kan KL til fulde støtte op om.

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/4

Med disse betragtninger følger KL's bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Ny § 8, stk. 6

Det følger af udkastet, at for arealer, der er tilmeldt Oliebranchens Miljøpulje (OM), vil det for fremtiden være Regionsrådet, der er den kompetente myndighed. KL finder *for det første*, at dette er en uhensigtsmæssig deling af opgaverne, idet kommunen i forhold til de øvrige § 8 sager får tildelt myndighedskompetencen.

For det andet forårsages disse forureninger oftest af de tankanlæg, som har været/er i brug i forbindelse med erhvervsmæssigt salg af benzin. For sådanne jordforureninger følger det af anden lovgivning, olietankbekendtgørelsen, at det er kommunen, der er den kompetente myndighed.

For nyere jordforureninger på samme lokalitet som OM-sagerne, vil det *for det tredje* være kommunen som påbudsmyndighed i henhold til jordforureningslovens § 41, der forestår en korrekt håndtering af en jordforurening som skyldes forurening i forbindelse med vaskehaller, værksteder eller lignende.

Endelig er det *for det fjerde* vores fortolkning af Udmøntningsaftalens punkt om ”påbud til virksomheder”, at denne påbudskompetence alene skal deles mellem kommunerne og staten, og derfor bør kompetencen vedrørende ordningerne under OM overgå til kommunerne.

Ny § 8, stk. 9 og stk. 10

Med henvisning til formålet med den nye strukturændring finder KL, at det er yderst uhensigtsmæssigt, at Regionsrådene kan fastsætte regler om, hvilke betingelser, der skal opfyldes for at opnå en § 8 tilladelse samt fastsætte regler for, hvornår § 8 tilladelser kan undlades. Med disse 2 bestemmelser indføres der reelt en tre-delt kompetence, idet miljøstyrelsen også kan fastsætte retningslinier for disse sager i henhold til udkastets § 15. Ud fra et ønske om at forenkle arbejdsdelingen mellem myndighederne samt en ressourcemæssige betragtning finder KL, at disse 2 bestemmelser trækker i den helt modsatte retning.

Ny § 8a

Med henvisning til ordlyden af Udmøntningsaftalen og bemærkningerne til § 8, er der for KL ingen tvivl om, at kompetencen til at træffe afgørelse efter § 8 herunder at stille vilkår til en tilladelse i henhold til § 8, stk. 4, er overført til kommunerne. Dette indebærer, at det er kommunerne, som har det endelige og fulde juridiske ansvar over for ejer/bruger af et byggearbejde. Kommunerne skal således foretage en fuld sagsbehandling herunder lave udkast til vilkår og endelig afgørelse. Når dette er gjort sendes dette udkast til afgørelse herunder vilkår til Regionsrådet, som så efterfølgende vil foretage en fuld sagsbehandling.

Med denne bestemmelse er der indført en to-delt kompetence, som vil medføre, at 2 myndigheder sidder og laver en parallel sagsbehandling af samme sag. For KL er dette ensbetydende med unødigt bureaukrati og ressourcemæssigt er det helt uacceptabelt.

Det er således KL opfattelse, at bestemmelsen bør udgå, subsidiært formuleres som en pligt for kommunerne til at orientere Regionsrådene om deres afgørelser. Det skal bemærkes, at kommunerne fagligt har et vist kendskab til disse sager, idet de i forhold til deres andre sager på jordforureningsområdet har en del af den ekspertise, som skal bruges på denne type af sager. For eksempel som påbudsmyndighed i henhold til § 41. Endvidere vil det også være nogle af de samme hensyn som kommunerne som eneste myndighed skal varetage i forhold til miljøbeskyttelseslovens § 19.

Ny § 21

KL finder, at der også bør være en bestemmelse, som hjemler, at Regionsrådet skal underrette kommunen om oprydning eller afværgeforanstaltning

ger af hensyn til kommunens mulighed for at kunne håndtere jordflytninger samt i forhold til at kunne varetage kompetencen i henhold til § 8. KL finder således ikke, at det er tilstrækkeligt, at der alene henvises hertil i bemærkninger til nr. 8.

Ny § 39, stk. 3 og § 52, stk. 2 og § 66, stk. 1, 2. punktum

Med henvisning til ønsket om en forenkling mellem myndighederne, finder KL, at det er kommunerne, som skal tildeles disse kompetencer. Dette begrundes med, at det er kommunerne, der i henhold til råstofloven skal godkende og føre tilsyn med råstofindvindingen. Endvidere er det kommunerne som i forhold til det almindelige miljøtilsyn vil skulle føre tilsyn med disse råstofindvindingsvirksomheder.

På denne baggrund virker det inkonsekvent og uhensigtsmæssigt både ud fra et administrativt hensyn og ud fra en ressourcemæssig betragtning, at det ikke også er kommunerne, som skal føre tilsyn med jordforureningen forårsaget af disse virksomheder som følge af råstofindvindingen herunder give dispensation fra og føre tilsyn med forbudet om at tilføre jord til råstofgrave og tidligere råstofgrave.

Med henvisning til KL's bemærkning til § 8, stk. 6, finder KL ligeledes, at der i § 66, stk. 1, 2. punktum skal være en konsekvensrettelse, således at det ikke er Regionsrådet, der skal føre tilsyn med kommunens myndighedsudøvelse i henhold § 8, stk. 6.

Ny § 71

KL finder det er inkonsekvent og uhensigtsmæssigt både ud fra et administrativt hensyn og ud fra en ressourcemæssig betragtning, at der for byggesager er en delt kompetence mellem Regionsråd og kommuner alt efter om byggesagen vedrører et kortlagt areal eller ej. For KL at se, er det de samme kompetencer, som er nødvendige, og med to-delingen af kompetencen skal der således opbygges ens kompetencer i 2 administrative systemer, hvilket for KL er imod intentionen med Udmøntningsaftalen.

Endvidere bør der i forhold til § 71 være hjemmel til at stille krav til forundersøgelser i forbindelse med byggesager på grunde, hvor der er eller har været potentielt forurenede grunde. Endvidere bør der være hjemmel til for kommunerne at kunne stille krav til undersøgelser og oprydninger, når der er konstateret forureninger, som forventes at kunne fjernes helt og derfor ikke behøver at blive kortlagte.

Ny § 82, stk. 2

Det bør i bestemmelsen præciseres, at en kommune kan påklage en anden kommunes afgørelser. KL finder, at dette er nødvendigt, idet en kommune

godt kan have interesser i en andens kommunes afgørelser af hensyn til drikkevandsinteresser og lignende.

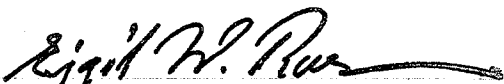
Andre bemærkninger

Idet udkastet åbner op for ændringer som ikke følger af opgave- og strukturen, skal KL i denne forbindelse også pege på en uhensigtsmæssighed, som følger af den nuværende jordforureningslov. Det følger således af den nuværende lov, at det alene er vejjord fra offentlige veje, der skal anmeldes ved flytning, jf. § 50. Af hensyn til muligheden for at styre jordstrømme også fra private veje, bør denne bestemmelse ændres, således at der skal ske anmeldelse uanset, om jorden stammer fra en offentlig eller en privat vej.

Endelig skal KL bemærke, at den længe ventede vejledning om genanvendelse af jord og restprodukter bør prioriteres højt i forbindelse med opgave- og strukturen, idet den vil være til stor administrativ gavn i kommunerne, henset til de nye opgaver i forbindelse med § 50 sammenholdt med de nye opgaver i miljøbeskyttelseslovens § 19.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget forhandles særskilt. Vedrørende KL's bemærkninger til de økonomiske konsekvenser henvises derfor til de igangværende DUT-forhandlinger af lovforslaget. Der henvises i øvrigt til vedlagte brev til finansministeren vedr. DUT-forhandlingerne om strukturen.

Med venlig hilsen

Ejgil W. Rasmussen

Peter Gorm Hansen

Kopi til ARF, København og Frederiksberg kommuner.